

Karta

öfver

Hoppgrusvan

Börstils Socken, Stockholms Län

Upprättad på grund af egna mätningar, afslutade $\frac{1}{4}$ 1914.

af

Rabutlook

H. H. H. res. 28/11 1910

Skala $\frac{1}{800}$

0 5 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 Met.

 Järnmalm

 Granitgneis

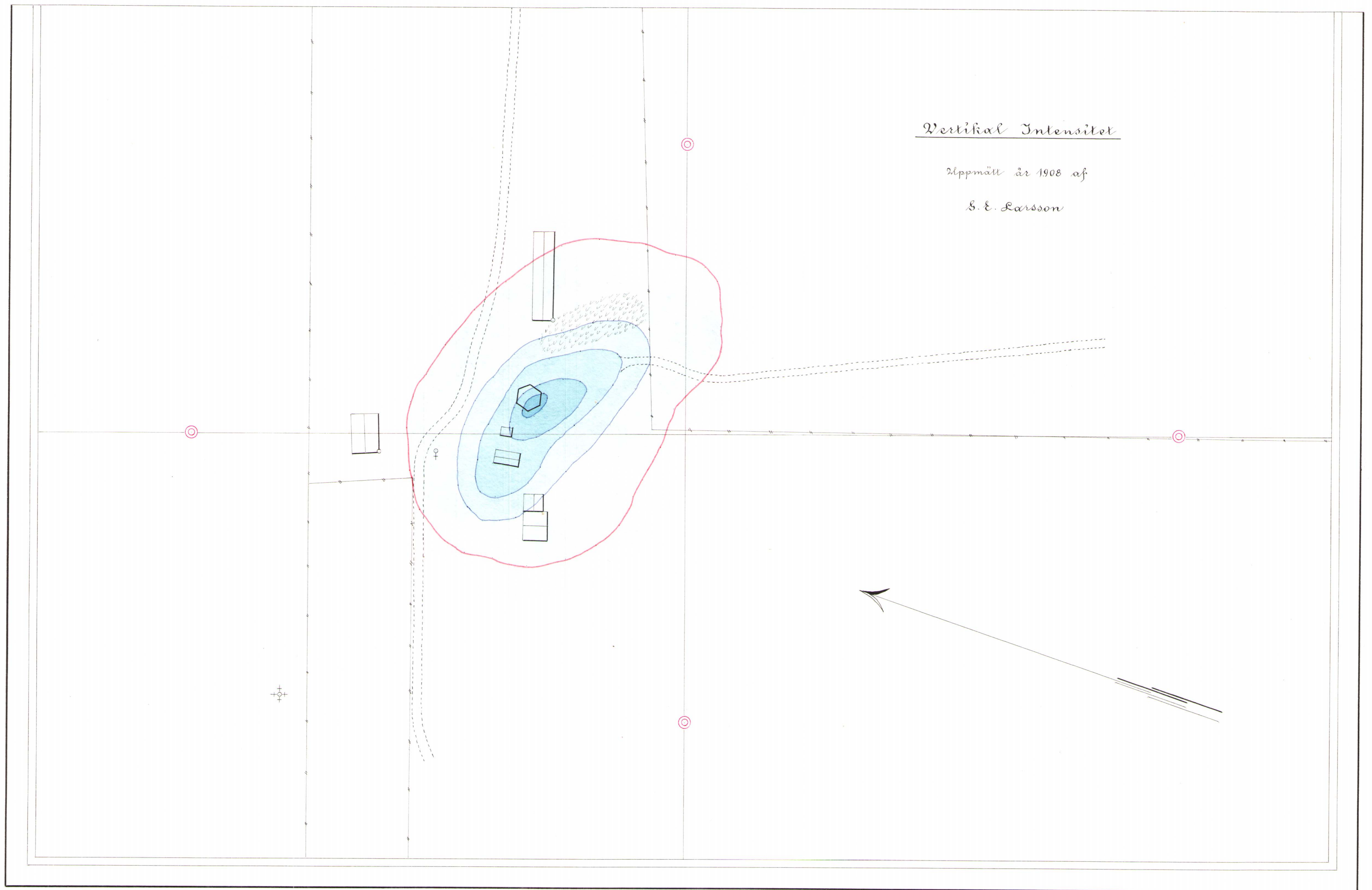
 Skarn

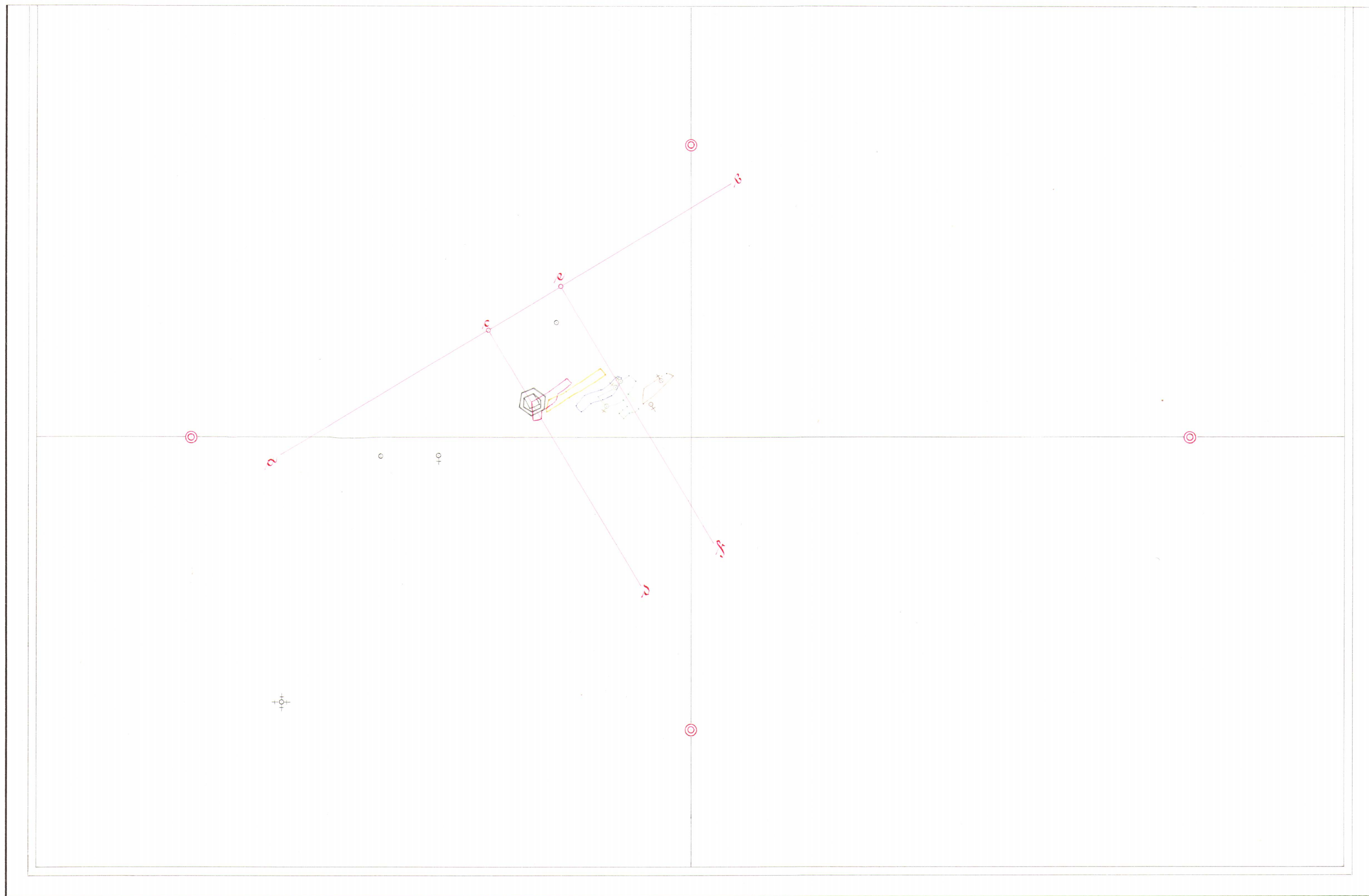
Beteckningar i öfrigt enligt normalkartan.

Vertikal Intensitet

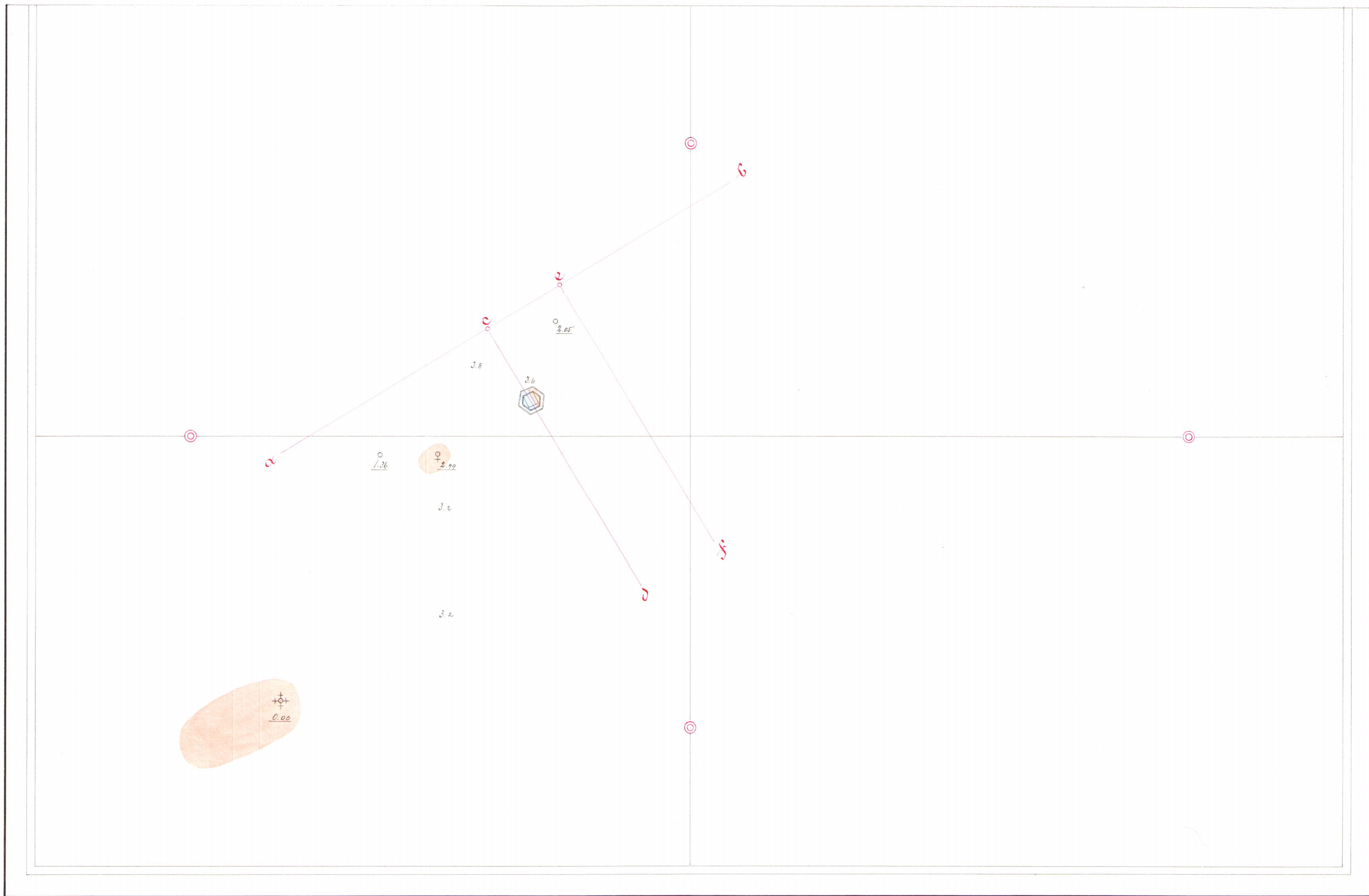
Uppmätt år 1908 af

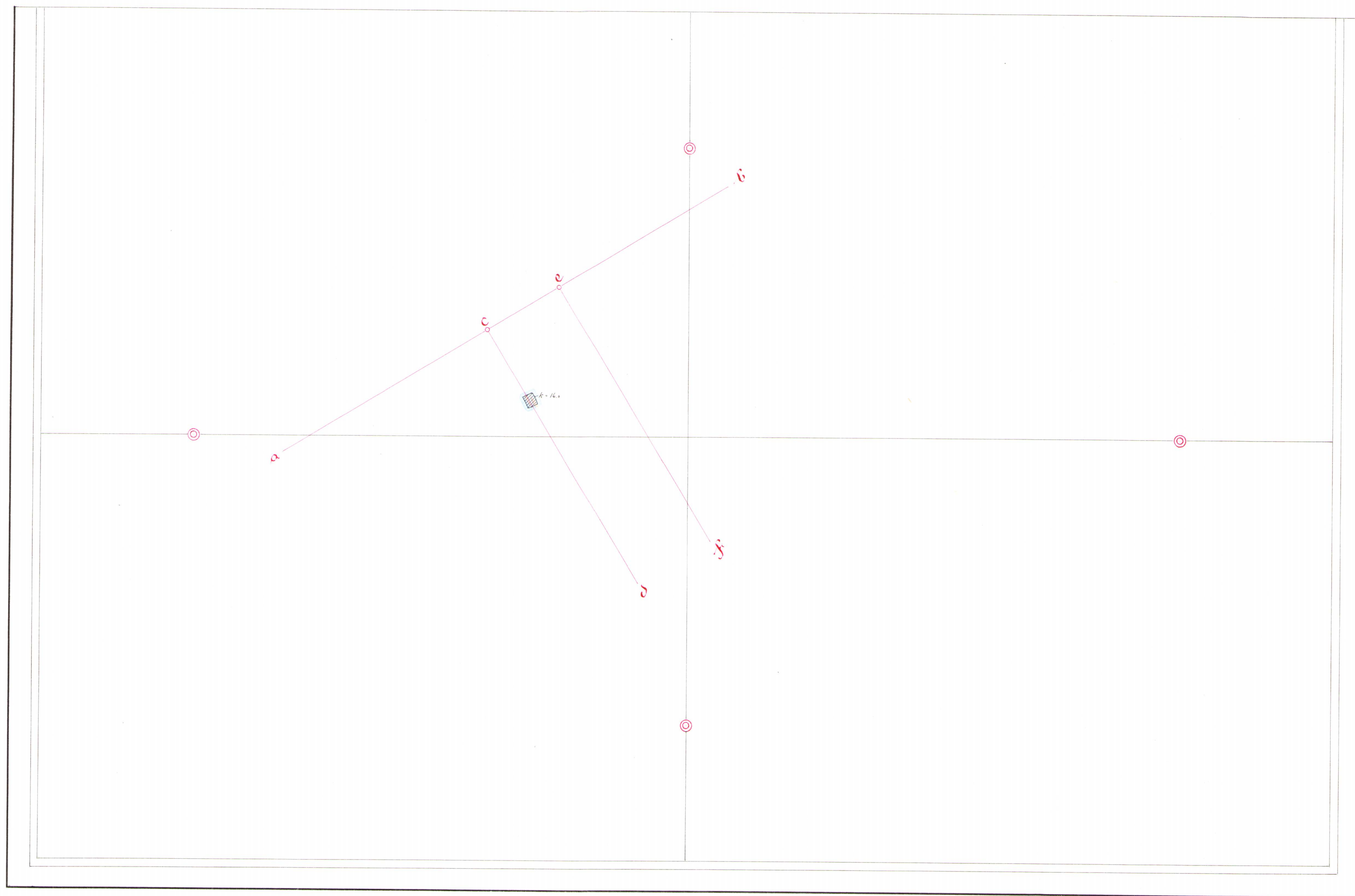
S. E. Larsson

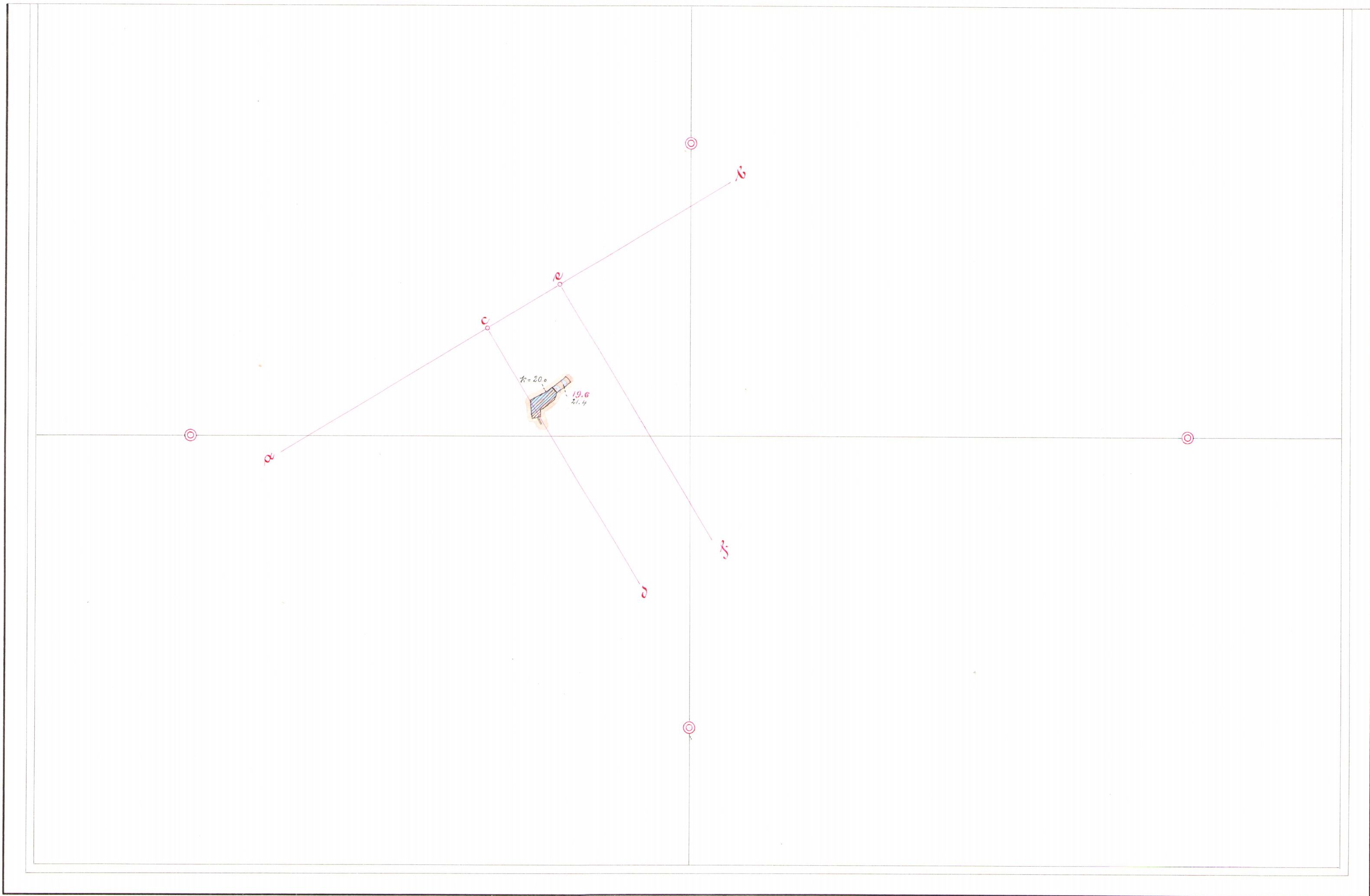

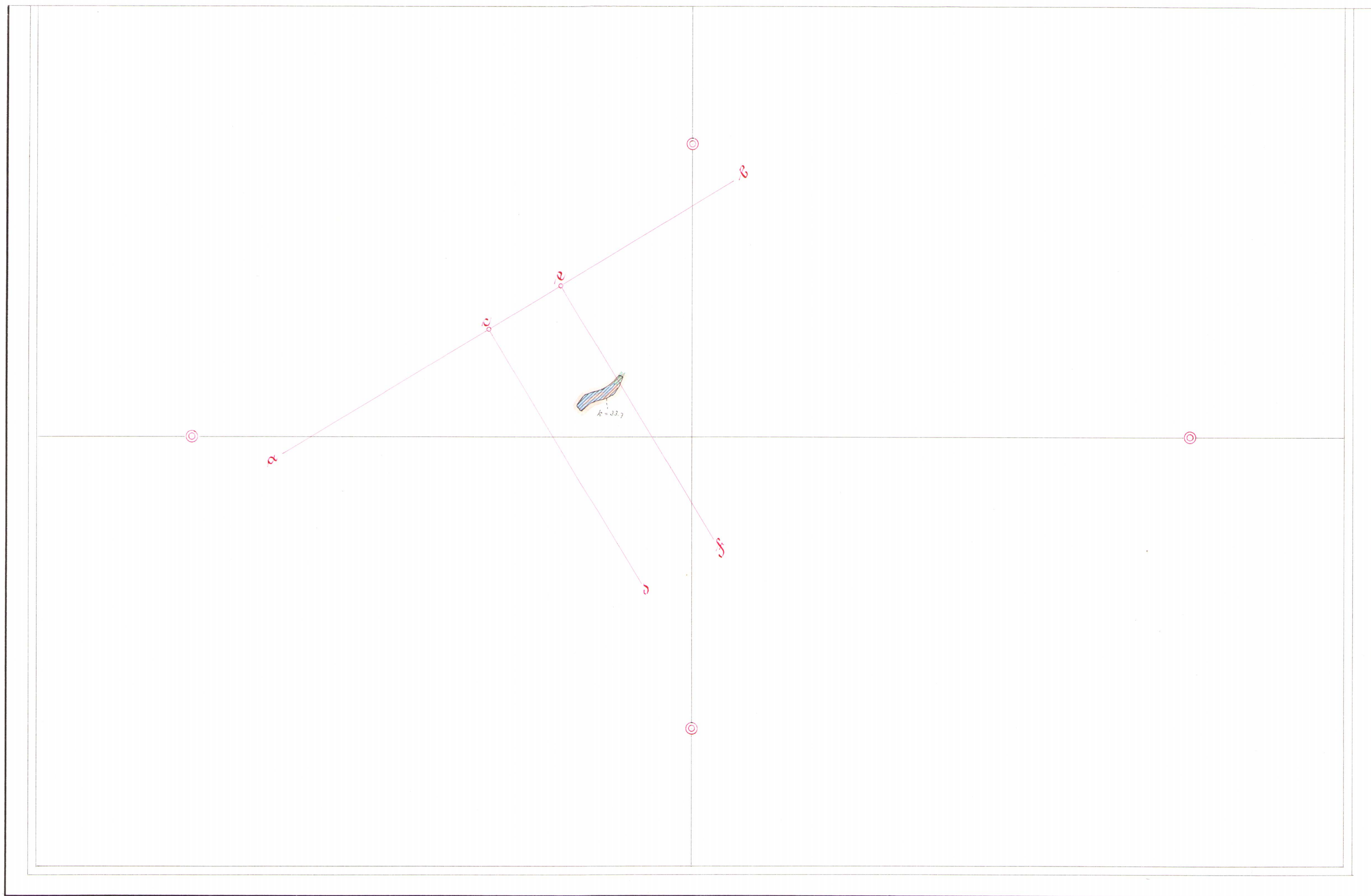

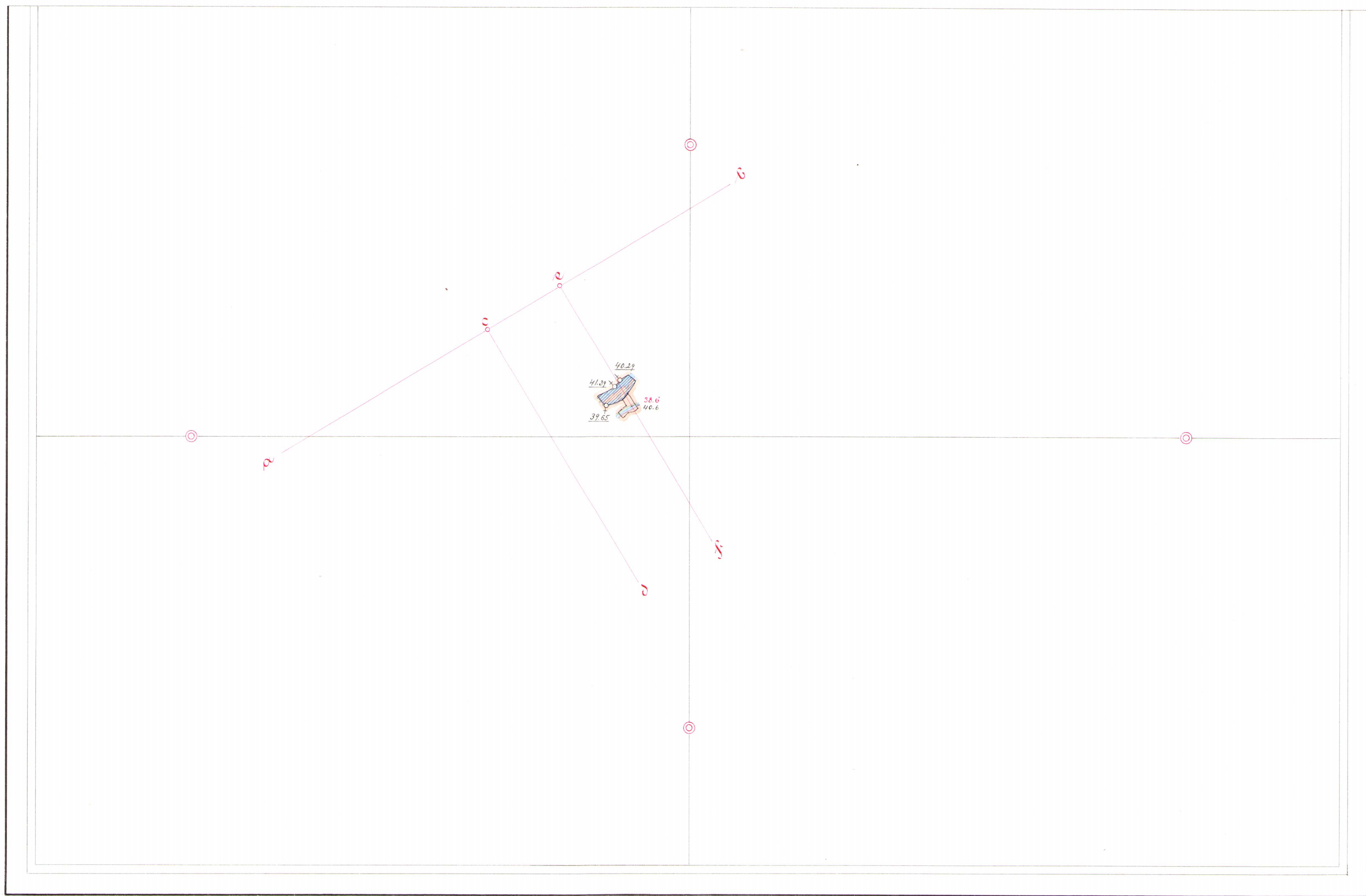
Märkpunkts- & Sammanställningsblad.

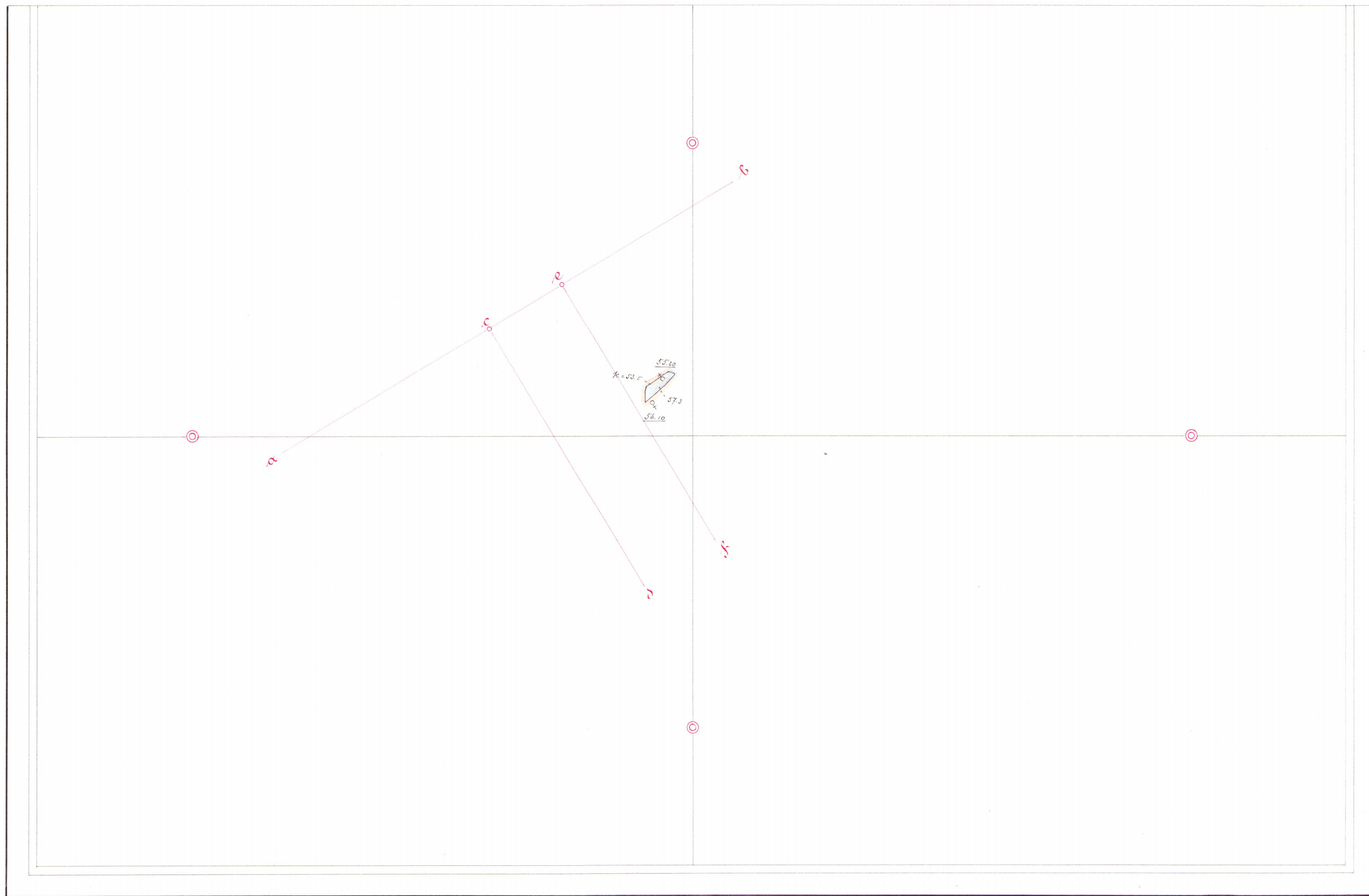

Längdprofil efter

$\alpha - \beta$

0 Met.

20

40

60

80

100

δ

f

Tvärprofiler efter

$c - d$

$e - f$

α

α

0

20

40

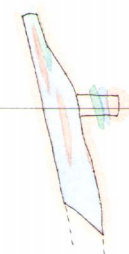
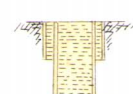
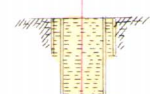
60

80

100

β

β

Beskrifning till Karta öfver Hoppgrufvan
i Rörstils Bocken, Stockholms Län.

Hoppgrufvan tillhör Skejda malnfält och ligger c:a 400 meter norr om de gamla Skejda-grufvorna. Den inmutades först år 1907 för Ljusne-Malm A.B:s räkning, hvilket år de första arbetena i grufvan gjordes. Denna inmutning fick dock förfalla, men år 1912 inmutades grufvan ånyo för samma bolags räkning, och den 22 april 1914 erhöles grufvan utmål.

Malmen är en graf till medelgraf svartmalen, som mycket lätt smälter sig vid brytningen i grufvan och behandlingen afven jord. Den uppträder i en stockformig lins med en sidastupning af c:a 80° och en fältstupning af c:a 50° från horisonten. Omgifvande bergarten är en röd granitgneis, hvilken än är tydligt skiffrig, än nästan massformig. Såsom lagerarter uppträda kvarts, klorit och amfibol. Malmen är rikast samlat vid fältliggandet, men vid fälthängandet förekomma insprängningar af blodröd granitgneis, som på sina håll, utan tväns, malmen högst väsentligt. I malmen förekommer stundom svafvelkis insprängt. Prof taget i maj 1913 af den uppbrutna malmen ger följande analys:

$$\text{Fe} = 46.19 \%$$

$$\text{S} = 0.060 \%$$

$$\text{P} = 0.004 \%$$

Arbetena i grufvan ha drifits periodvis, och med dem har afsetts, dels åt utröna, om brytvärd malm förekom under det här befintliga oansenliga kompassdraget, dels åt under vintermånaderna sysselsätta det folk,

som på sommaren haft arbete med sofning af mull och sylta från de gamla grufvorna. År 1908⁹ inbyggdes stånggång med sug- & lyftpumpar drifna af lokomobil samt insattes spel för berguppföringen. År 1913 upphörde sofningen af de gamla varpen, och i maj 1914 nedlades försöksarbeten vid Klappgrufvan. Denna hade då nått en djup af 53.7 meter under jordytan vid schaktet, och den största uppnådda malnarean var c:a 30 km² med en längd af c:a 20 met. och en bredd af c:a 2.5 met., hvilken maximala area uppnåddes på c:a 30 met. afvägning. Trots dessa obetydliga dimensioner var grufvan likväl besvärad af ganska starkt vattenflöde.

Ur grufvan har erhållits 1.994.6 ton maln, i hvilken siffran ingår den maln, som erhållits genom plockning och vaskning för hand samt magnetisk sofning af vid skräddningen fränskild mull & sylta. Denna malnfångst fördelas på de olika åren sålunda:

År 1908	—	10.0 ton
1909	—	90.0 "
1910	—	237.7 "
1911	—	362.7 "
1912	—	289.4 "
1913	—	538.9 "
1914	—	465.9 "
<u>Summa</u>		<u>1994.6 "</u>

Åf det uppförade bruket utgör den direkt genom skräddring erhållna 1ma malnen blott 20 à 30 %, men då plock- & vaskmalnen medräknas uppgår malnprocenten till 40 à 50 % (år 1913 och 1914 var den resp. 44.0 och 57.5 %)

Malnen prämas på sommaren eller

Köres vintertid till upplagsplats vid Håsbacken (c:a 2.5 km från grufvan), hvarest den prämas till Ljusne, där den förhyttas.

Skarika Grufva i aug. 1914.

Robert Hook